

PROJECTE PROGRAMA D'ACTUACIÓ

CANDIDATURA SINDICATURA MUNICIPAL DE GREUGES TERRASSA

ESCOLTAR PER DIALOGAR, DIALOGAR PER ACTUAR

MANEL PÉREZ DÍAZ

Fins a la sopa!

Des que ens llevem fins que tornem al llit, l'Ajuntament hi és molt i molt present. Quan t'empadrones, si baixes les escombraries, obres l'aixeta, fas servir un equipament municipal, compres un pis, aparques en zona blava, pagues taxes i impostos... Tenim l'Ajuntament fins a la sopa!

Si l'Ajuntament actua en les nostres vides com un gran prestador de serveis públics, és lògic reclamar el dret a tenir una bona administració i bons serveis. Però, si fem un cop d'ull a les memòries anuals de la Sindicatura, veurem que, malauradament, no sempre s'aconsegueix.

Una bona administració exigeix el respecte i la garantia dels drets humans i les lleis. És bàsic assolir una major proximitat entre administració i ciutadania, mecanismes que millorin la protecció d'aquesta i un acompanyament per defensar-la, protegir-la d'una administració cada vegada més impersonal.

Qui soc?

Fill de mare i pare d'origen andalús, vaig néixer a Terrassa fa 64 anys. La meua infància i joventut va transcórrer entre els barris del Poble Nou i Ca n'Anglada. He viscut també a Ca n'Aurell i Can Roca i, actualment, soc veí de Sant Pere. Tinc dos fills i una neta preciosa, l'Ona, de 21 mesos.

Mestre de professió, sóc un recent jubilat. A la meua carrera de mestre, que m'ha portat per diferents escoles i instituts públics de diversos barris de la ciutat, se suma el meu pas per la política, amb diferents responsabilitats en la gestió pública. Conec la ciutat des de dintre de l'Ajuntament, tant al govern com a l'oposició, i des de fora, sent part activa de la ciutat que lluita i del seu teixit educatiu i associatiu.

Soc diplomad en EGB i llicenciat en Geografia i Història, i tinc nombrosos cursos i el postgrau de Tècnic en Gestió i Administració Educativa. He treballat molts anys a diferents escoles i instituts públics de la ciutat, a Can Parellada i Can Jofresa i, finalment, m'he jubilat com a professor de l'Institut Montserrat Roig. He desenvolupat diferents responsabilitats, director, secretari, coordinador, cap de departament, mestre-tutor de pràctiques dels alumnes de la Facultat de Ciències de l'Educació de l'UAB, etc. He format part de diferents consells escolars, de centres

educatius públics i concertats de la ciutat, del Consell Escolar Municipal i del Consell Escolar de Catalunya.

He participat en diferents grups de treball i seminaris organitzats per l'ICE de l'UAB i de l'Associació de Mestres Alexandre Galí. He publicat diversos dossiers pedagògics sobre el coneixement i el funcionament de la ciutat, Premi Terrassa a l'escola: "Terrassa demografia i evolució urbana" i el projecte "Terrassa Pam a Pam, fem història des dels barris. Conèixer els barris descobrir la ciutat", conjuntament amb altres companys.

Tinc molts anys d'experiència en la gestió pública. Escollit com a regidor i també com a conseller comarcal. Dels meus anys de responsabilitats polítiques guardo un bon record dels companys i companyes de tots els grups polítics, amb qui he dialogat, negociat, cercat solucions acceptables per a tothom, que signifiquessin millores per a la qualitat de la vida de la ciutadania. Aquesta experiència m'ha fet conèixer l'Ajuntament des del govern i des de l'oposició. He tingut responsabilitats a diferents àrees i departaments del govern de la ciutat.

També participo activament en el teixit associatiu de la ciutat, des de diferents vessants. Soc del Club Natació Terrassa i del Centre Excursionista, soci protector de Minyons i membre d'una comparsa de Carnestoltes.

Voldria demanar-vos la vostra confiança i suport per encapçalar la Sindicatura Municipal de Greuges durant el proper mandat. Obro una nova etapa en la meua vida, però vinc de lluny, amb arrels solides i profundes, amb tradició de lluita. Amb arrelament a la ciutat, amb un fort compromís, des dels 15 anys, en la defensa dels drets i llibertats de les persones. Amb una llarga trajectòria professional, política, sindical i en el moviments socials.

He treballat amb col·lectius diversos i fent costat a lluites per a la millora dels nostres barris i equipaments, pel dret a l'habitatge, pels drets de les dones, per la igualtat... Tot aquest bagatge m'ha permès aprendre constantment i avalen la capacitat de mediació i de servei a la comunitat.

Em presento despullat d'excuses, amb una mirada heterogènia i inclusiva, amb il·lusió, convenciment, amb voluntat d'innovació, expressant idees, escoltant, amb la paraula com a vehicle de diàleg, de la participació i l'entesa entre les persones per construir confiança i afrontar els reptes de futur.

El meu gran respecte personal i professional per la Isabel Marquès i la feina feta. Treballarem partint de la història i del present de la Institució amb voluntat de continuïtat i millora.

Moltes gràcies a tothom i un agraïment molt especial a les persones que m'han animat a presentar-me i que estan donant suport i fent difusió de la meua candidatura.

«Les ciutats són llibres que es llegeixen amb els peus», Emilio Frugoni

LA MEVA PROPOSTA.

EN QUIN CONTEXT

“No hauríem d’estar buscant herois, hauríem d’estar buscant bones idees”,
Noam Chomsky

Al segle XXI li costa donar bones notícies. Vivim moments d’incertesa, de provisionalitat. Les crisis s’encavalquen una darrere l’altre, econòmica, sanitària, inflació, climàtica, energètica, inseguretat vital, conflictes bèl·lics...

Vivim un context de descrèdit i desconfiança, d’allunyament d’allò que és públic. Cada vegada hi ha més persones que volen fer creure que la política es construeix amb veritats amb data de caducitat o, directament, amb mentides. L’allunyament de la gent de la política no és una bona notícia, només fa que es freguin les mans els populismes.

A casa nostra vivim una realitat polaritzada, que ens impedeix teixir complicitats, oblidant, a vegades, que formem part d’una mateixa ciutadania. Ens parlem molt, però no ens escoltem.

On la realitat colpeja més cruament és en els drets socials i econòmics. A les conseqüències conegudes, com la precarietat, la pobresa, l’habitatge, el fracàs escolar, l’atur, els desnonaments o la pobresa, se sumen de noves, com la solitud de la gent gran, la fragilitat vital dels sense papers, els riscos de pobresa de les mares soles, els murs contra l’emancipació de la gent jove...

Ara més que mai, una de les prioritats és la defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques. Ens hem d’escoltar més i cridar menys. Hem de saber quins compromisos tenim amb el present per saber imaginar-nos el futur. Aquest és l’esperit que vesteix el meu projecte. Un projecte que té sis eixos d’actuació, acompanyats cadascú d’un conjunt de propostes:

- 1. ESCOLTAR LES VEUS DE LA CIUTAT**
- 2. PARTICIPAR PER TRANSFORMAR**
- 3. CONSTRUIR CIUTADANIA PER FER CIUTAT**
- 4. DEFENSANT ELS TEUS DRETS A PEU DE CARRER**
- 5. COMPROMÍS AMB ELS DRETS HUMANS DE PROXIMITAT**
- 6. A PROBLEMES COMUNS, SOLUCIONS COMUNES**

I com a conclusió, acabo amb un seguit de principis i compromisos que actuaran com a eix vertebrador de l’actuació de la Sindicatura.

1. ESCOLTAR LES VEUS DE LA CIUTAT

“Allà on hi ha poder, hi ha resistència”, Michel Foucault

La ciutat té veu, però no una única veu. Tenir veu és essencial per participar, per fer viva la democràcia. Accedir al govern d'una institució dona poder, però no el poder. El poder no el té ningú en exclusiva, encara que hi hagi qui mana més, qui té més responsabilitats en la presa de decisions.

Tenim una ciutat molt activa, persones, organitzades o no, compromeses amb el seus barris, amb la seva gent, amb el dia a dia de la nostra ciutat. Moltes entitats i associacions amb les seves activitats, els seus compromisos socials, culturals, econòmics, educatius, solidaris... que marquen el ritme de la ciutat. Aquestes són, també, les veus de la ciutat.

Per arribar a copsar totes les veus, tots els matisos, per saber comprendre-les, cal dedicar temps a escoltar i tractar d'entendre la veu, les veus de la ciutat.

El Síndic ha de tenir la capacitat de trobar interlocutors a la societat civil que l'ajudin a entendre-la i li donin idees per millorar l'acció municipal. Per això, la Sindicatura ha de tenir un paper en els òrgans de participació ciutadana.

Per aquests motius, proposo:

- Potenciar i incrementar el diàleg amb els agents socials i econòmics, el teixit associatiu i les entitats del tercer sector. Moltes són essencials per atendre demandes on les administracions no hi arriben.
- Ser altaveu de recomanacions, denúncies, consultes i propostes que hi puguin néixer del teixit associatiu.
- Compartir recursos, bones pràctiques amb les entitats i associacions de la ciutat.
- Potenciar la creació de taules de treball sectorials i transversals amb el teixit associatiu.
- Fomentar el treball conjunt amb els diferents espais de participació de la ciutat.
- Demanar la col·laboració al teixit associatiu perquè sigui el principal difusor del paper de la Sindicatura i de les seves possibilitats.
- Rebre formació continuada. Estar al dia normatiu, lleis.
- Establir un agenda social amb actuacions itinerants en el territori. Presència mensual a cada districte.

2. PARTICIPAR PER TRANSFORMAR

“ No comparteixo el que dius, però defensaré fins a la mort el teu dret a dir-ho”, Voltaire

És essencial preguntar-se el perquè de la participació ciutadana. Perquè des de l'Administració s'haurien de plantejar i impulsar polítiques per fomentar l'associacionisme i la participació ciutadana.

La resposta és clara: davant l'actual context de descrèdit i desconfiança de la política, amb líders polítics que competeixen, amb una certa frivolitat, vorejant el populisme, per veure qui és més proper a la ciutadania, és important recuperar el valor de la proximitat, però no com a postureig, sinó com un projecte sincer i de identitat política renovada.

El diàleg com motor de canvi. No hi haurà respostes eficaces als reptes de la ciutat si no es busca la implicació ciutadana des de la proximitat.

La participació ciutadana no és el mal menor, sinó una aposta conscient per un estil de fer i administrar política que substitueixi la lògica del municipi de serveis «als ciutadans» per la del municipi de serveis «amb els ciutadans».

És per això que proposo:

- Treballar per enfortir el compromís actiu de la ciutadania i la seva capacitat d'organització en el fer ciutat.
- Afavorir el coneixement i l'ús de la plataforma 'Participa Terrassa' entre la ciutadania per tal de copsar la seva opinió sobre els temes d'interès local.
- Fer veure que el principi de subsidiarietat també hauria de baixar cap a les entitats i més en els serveis de proximitat. Participació en la gestió i prestació de serveis públics d'una manera subsidiària.
- Fomentar altres formes de participació. Apostar, sempre que sigui possible, per eines de democràcia directa, consultes, debats públics, interpel·lació a les autoritats municipals.
- Reforçar entre les entitats la cultura de la participació i la cooperació més enllà de la cultura de la reivindicació.
- Vetllar pel compliment del principi de transparència al govern municipal.
- Promoure un Ple extraordinari Municipal per debatre sobre la Memòria anual de la gestió de la Sindicatura.

3. CONSTRUIR CIUTADANIA PER FER CIUTAT

"La llibertat sense oportunitats és un regal endimoniat", Noam Chomsky

S'ha perdut la percepció que la ciutadana té drets bàsics ineludibles, així com també responsabilitats (deures). S'ha de superar el model assistencialista, clientelar. Hem construït una societat de subjectes passius, exigents i sense assumpció de responsabilitats i complicitats amb l'esfera pública. Ser client exigent i passiu és ser un no-ciudadà.

Per recuperar l'autoestima ciutadana és necessari tenir una ciutadania amb valors cívics, responsable i interessada en la cosa pública.

Per tant, proposo:

- Establir un pla de promoció i comunicació de la Sindicatura. Donar visibilitat continuada a les xarxes socials i els mitjans de comunicació. Promoure la seva presència i incidència pública.
- Diàleg constant amb la ciutadania. Trobades als barris per viure la ciutat, els seus problemes i les seves expectatives des de la quotidianitat.
- Col·laborar de manera estreta amb els Serveis Socials municipals i les entitats del Tercer Sector
- Esmerçar els esforços i els mitjans possibles per establir canals sòlids i de comunicació fluida amb els responsables polítics i tècnics. Seguiment de queixes amb respostes àgils i no dilatades en el temps. La manca de resposta administrativa a la Sindicatura quan està fent la seva tasca de resolució de queixes no pot ser admissible.
- Fer pedagogia dels drets humans entre la ciutadania, les entitats, centres educatius i la pròpia administració.
- Potenciar mesures per garantir el dret a la informació amb un llenguatge comprensible per al conjunt de la ciutadania. Accés a les tecnologies informàtiques, especial cura per la seva democratització treballant i col·laborant per escurçar la bretxa digital, la bretxa d'edat, educativa ...
- Treballar per a que el dret a la ciutat com espai col·lectiu arribi a totes les persones, sense cap discriminació, atenent a les diversitats humanes i territorials. Fer un seguiment especial a les dificultats que pateixen les dones per fer seu el dret a la ciutat.

4. DEFENSANT ELS TEUS DRETS A PEU DE CARRER

“Un dret no és allò que algú t’ha de donar. Un dret és allò que ningú t’ha de prendre”,
Ramsey Clark

És en el dia a dia, en la quotidianitat, on més a prop vivim la nostra relació amb l’Administració. Però és una relació desigual. Obrir un conflicte amb l’administració pot tenir un recorregut llarg i costós pel ciutadà, el que pot acabar sent dissuasiu per la majoria.

La figura del Defensor de la ciutadania neix de la voluntat de l’Ajuntament de sotmetre’s a un control de qualitat extern pel que fa a la protecció dels drets de la ciutadania. La Sindicatura no només ha de conèixer aquesta dinàmica de conflictes, sinó també ha de promocionar els mecanismes de democràcia participativa i de control de l’activitat municipal. Ha de ser percebuda no sols com a resolució de les queixes sobre la vulneració dels drets ciutadans per part de l’Administració local, sinó també com una via més per millorar la qualitat dels serveis. Ha de ser més que una bústia de reclamacions.

Per tant, proposo:

- Contribuir a garantir el principi d’igualtat d’accés i tracte amb l’administració.
- No estalviar esforços a donar respostes eficaces que afavoreixen una societat d’acollida, diversa i cohesionada.
- Treballar per un sistema integral de gestió de queixes i suggeriments (via telefònica, personalitzada, mitjans de comunicació, telemàtica, correu alcalde, regidores, gerents, directius...). Finestreta única.
- Proactivitat davant la vulneració de situacions d’urgència social.
- Vetllar perquè es garanteixi el dret a l’empadronament de totes les persones, independentment de la situació en què visquin.
- Reforçar les actuacions d’ofici. Impulsar estudis o informes sobre problemàtiques concretes que puguin millorar el govern de la ciutat
- Treballar per garantir els drets energètics.
- Dret als serveis públics de protecció social. Especialment pel desenvolupament de polítiques socials destinades a les persones més desfavorides, en un marc de proximitat. Apropar a aquests col·lectius el coneixement i exercici dels drets.
- Fomentar i garantir el respecte de la dignitat i la qualitat de vida de la ciutadania sense cap discriminació per raó de color, edat, sexe, opció sexual, religió, opinió, origen nacional o social.

5. COMPROMÍS AMB ELS DRETS HUMANS DE PROXIMITAT

“ Les reixes més efectives són les que no es veuen”, Lluís Solà

La cohesió social és un objectiu imprescindible. Hi ha mancances serioses que l'afecten que com a Síndic, no es poden oblidar. La ciutat és la primera línia de relació entre l'Administració i les persones. És on es condensen les contradiccions de la globalització, la màxima fragmentació, la polarització social i les desiguals condicions de les persones. Però la ciutat és també un espai de rescat, de generació de mecanismes de solidaritat. No es poden fer polítiques públiques en contra de la cohesió social.

És missió de la Sindicatura defensar i vigilar l'aplicació dels drets fonamentals i les llibertats públiques de la ciutadania. Basant-me en la “Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat”, escoltaré dialogaré i actuaré per ajudar a trobar solucions en tots els àmbits on l'Ajuntament té competències: habitatge i urbanisme medi ambient, mobilitat, educació, esport, cultura, serveis socials, seguretat, participació, accessibilitat i d'altres.

Així, aquest és el meu compromís:

- Treballar per a què la ciutadania conegui la Carta Europea. Col·laborar amb el teixit associatiu en la difusió dels drets i deures. Vetllar perquè l'Ajuntament compleixi amb les obligacions adquirides a la Carta.
- Promocionar les polítiques públiques d'equitat. Vetllar per garantir l'accés universal als serveis i recursos públics municipals i promoure l'accés a la resta de serveis a totes les persones en igualtat de condicions.
- Compromís amb la infància i, sobre tot, amb la pobresa infantil.
- Vetllar per les polítiques municipals actives contra la violència a les famílies, especialment les dones, els infants i les persones grans.
- Col·laborar amb el Servei Municipal d'Educació per facilitar l'accés a l'educació d'infants i joves. Contribuint amb recursos pedagògics en la lluita contra el sexisme, l'homofòbia, el racisme, la xenofòbia, etc...
- Col·laborar i vetllar amb les autoritats municipals per l'existència d'una oferta adient d'habitatge públic, a més d'estructures d'acolliment per als sense sostre i per a les dones víctimes de violència de gènere.
- Treballar per crear més consciència en la defensa del medi ambient i l'ecologia. Compatibilitzar desenvolupament econòmic i equilibri ambiental, adoptant polítiques d'estalvi energètic, reciclatge, reutilització, protecció d'espais verds...
- Treballar per estar alineats amb els objectius ODS 2030.

6. A PROBLEMES COMUNS, SOLUCIONS COMUNES

“L’optimisme és una estratègia per fer un món millor”, Noam Chomsky

Diu la dita que “si vas sol, vas més de pressa”, però també hi diu que “si vas acompanyat, arribes més lluny”.

Vivim un procés global de retrocés democràtic, de drets limitats i afebliment de la veu de la ciutadania.

Considero en aquest sentit imprescindible la tasca conjunta del Fòrum de Síndics i Síndiques, Defensors i Defensores de Catalunya. Hi ha dificultats i problemàtiques comunes que sobrepassen l'àmbit administratiu local i que pateix la ciutadania de diferents ciutats.

Tenim l'obligació de treballar per reforçar allò que ens uneix: una cultura pública comuna basada en el valor del respecte, la tolerància i el civisme.

Per, això proposo:

- Potenciar la cooperació amb les organitzacions, entitats i administracions de la ciutat.
- Coordinació amb les Sindicatures de Greuges de la nostra Comarca i la Regió Metropolitana.
- Mantenir i fomentar l'intercanvi i la col·laboració amb el Síndic de Greuges de Catalunya. De la mateixa manera, amb el Defensor del Pueblo espanyol.
- Estreta col·laboració amb el Fòrum de Síndics i Síndiques, Defensors i Defensores de Catalunya per compartir inquietuds, bones pràctiques, recursos...
- Donar recolzament al projecte de llei sobre les Sindicatures Municipals de Greuges.

EL MEU COMPROMÍS ,ELS MEUS PRINCIPIS

“Dir la veritat és revolucionari”, Antonio Gramsci

Què esperem del nostre Ajuntament? Un servei de qualitat, accessible, transparent, amable i àgil. Però s’espera, també, que treballi per la salvaguarda dels drets humans a la ciutat. Aquets els meus compromisos:

- **Realisme i una mica d’utopia.** Farem, farem, farem. Podríem, podríem, podríem. Hem d’actuar des del realisme, però amb una dosi d’utopia. Com a societat, ens cal canviar de rumb.
- **L’estratègia del roure.** Hem d’aplicar l’estratègia del roure, que es fa fort mentre genera biodiversitat. Hem de lluitar contra l’estratègia perversa de l’eucaliptus, que mata tot allò que l’envolta i creant un desert.
- **La ciutadania s’ha de sentir representada.** No s’ha de tenir por de les opinions ni de les crítiques. La ciutadania quan planteja una reclamació, en el fons, està confiant en el seu Ajuntament, perquè espera que li pugui resoldre el seu problema.
- **Cal valorar més el com que el què.** Pensem poc en el com arribem als nostres objectius. Necessitem més complicitat i cogestió.
- **De ciutadà client a ciutadà subjecte.** S’ha de passar de la condició de ciutadà client a la de ciutadà subjecte. Cal millorar la relació amb el ciutadà, millorar la imatge de l’Administració municipal davant dels seus “usuaris” o “clients”.
- **De la ciutat que volem a les persones que volem.** Es reflexiona molt sobre la ciutat que volem, però hauríem de pensar també quines persones volem que la construeixin, amb quins valors, quins drets...
- **Convida’m a la festa i treu-me a ballar.** La ciutat participativa, paraula màgica, carregada de potencialitats i de possibles problemes. Està bé que et convidin a la festa, però el més important és que et treguin a ballar. La participació ha de tenir la voluntat de modificar la realitat.

I aquests són els meu **principis**; si no us agraden, no en tinc d’altres:

- **Independència.** No rebre cap mandat imperatiu ni instruccions de cap autoritat.
- **Objectivitat.** Actuar amb imparcialitat, evitar qualsevol tipus de discriminació.
- **Equitat.** A vegades s’han de fer accions diferents per assolir un mateix punt de partida. És per això que, en determinades ocasions i per un temps determinat, cal establir mecanismes que facilitin arribar al mateix punt de partida. Per aconseguir la igualtat, cal garantir l’equitat.
- **Transparència.** Deixar passar la llum, que tot quedi a la vista.

MODEL ORGANITZATIU

La Sindicatura és un projecte col·lectiu. Un engranatge on totes les peces són importants i es mouen amb un propòsit compartit: la defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques de la ciutadania. I amb aquesta finalitat supervisa les actuacions de l'Administració local i proposa solucions.

Els reptes socials són majúsculs. El context d'incertesa que vivim requereix que, com a Sindicatura, puguem comptar amb el màxim de suport per tirar endavant els objectius d'aquesta Institució.

És important garantir els recursos pressupostaris adequats a les necessitats del moment. Reforçar la Sindicatura per augmentar el nivell de protecció i promoció dels drets humans i les llibertats fonamentals vol dir també disposar del personal suficient i d'una flexibilitat estructural adequada. Això vol dir una Institució amb una base jurídica ferma i un suport tècnic suficient.

Per continuar fent camí, el model estructural organitzatiu seria:

- Sindicatura
- Persona adjunta a la Sindicatura
- Assessoria tècnica (2 persones): Suport jurídic i tècnic
- Administració (1 persona): organització administrativa
- Comunicació (1 persona): gestió xarxes socials, web, publicació dia a dia
Sindicatura

REGIM DE RETRIBUCIONS

Si analitzem les memòries de la Sindicatura dels anys anteriors. Si som coneixedors de la dedicació i la feina que la Síndica, en el desenvolupament de les seves funcions, ha realitzar al llarg de tots aquest anys. Si tenim molt present la quantitat de persones que vivim a la ciutat. I si es vol oferir un servei digne i de qualitat a la ciutadania. A la conclusió que arribaríem és molt clara, la Institució de la Sindicatura necessita una dedicació plena, a temps complert.

La meva situació administrativa actual és la de persona jubilada, per tant podria tenir una dedicació plena, completa.

Per tant, pel que fa a la remuneració plantejada a l'article 3.4 del Reglament de la Sindicatura Municipal de Greuges de Terrassa, podria acollir-me a qualsevol de les dues.

12

Manel Pérez Díaz

mpere293@xtec.cat

mape.14@hotmail.com

Terrassa, 29 d'octubre 2022